

hum. li. exilit fructus precationis Christi in cruce. Et fuit
heralita. tantò mirabilior, si ille ipse priùs blasphemaverat
168. Christum: ut aliqui colligunt, quia Matthæus di-
cit: *Latrones improperabant ei*. Efficacia item san-
guinis Christi enituit, dum peccata omnia, et pœ-
nas etiam temporales perfectè remittit, et aptum
Cœlo statim facit. Reddit autem securum, sic asse-
verando: *Amen dico tibi*, et sui consortium promit-
tit: *Mecum eris*; juxta illud, *ubi sum ego, illic et*
Joan. 12. *minister meus eris*. Nec differt: *Hodie*, inquit. Te
26. beatum, ô Latro! qui undecimâ venisti horâ, atque
ex novissimo factus es primus.

PUNCTUM V.

Duo la- Ad exemplum horum latronum, inter homines
trones sig- cujusque statûs, sunt alii, qui assumuntur efficaci-
nant elec- ter ad gratiam; alii autem qui relinquuntur: sicut
tos et re- de extremo tempore locutus est Christus: *Tunc erunt*
probos. *duo in lecto uno... duo in agro: unus assumetur, alter*
Luc. 17. *relinquetur*. Duæ molentes in molâ: *una assumetur, et*
24 et 35. *una relinquetur*. Valet hoc, ut nemo, quamvis maxi-
Matt. 24. *mus peccator, desperet, quin aliquando possit con-*
44. *verti: contrâ verò, ne quis licentiosè vivens præ-*
sumat.

MEDITATIO XLVII.

Tertium Christi Verbum: Commendat matrem Joanni.

PUNCTUM I.

STABAT juxta crucem Jesu Mater ejus, cum mu- Joan. 19-
lieribus et Joanne. Ita videlicet, quò quis Christum 25.
magis amat, propior fit cruci, et illius particeps Quis pro-
esse cupit. Accessit Virgo intrepida, non verita pior cru-
tumelias et vexationes: et illâ duce, Joannes, et ci?
aliæ mulieres sunt ausæ. Non magis corpore acces- B. Virg.
sit, quàm spiritu; quo fuit Christo confixa tribus compas-
clavis: nempè vehementi apprehensione pœnarum sio.
lius, amore ardentissimo; et compassione tali, ut
spinæ, flagella, clavi, et reliqui cruciatus Filii, ani-
mum Matris perinde affligerent, ac si in corpore suo
illos omnes excepisset: ut verè martyr martyrum, si-
cut Virgo virginum dici debeat. Nam, et optavit
omnia pati, et passa est per vehementem compas-
sionem. O imiter ego, affligendo carnem meam; et
animam, per abnegationem appetitionum et desi-
derium patiendi, castigando!

PUNCTUM II.

Curam gerit Matris inter dolores et opprobria.
Sic nunquam officium deserendum. Ait autem: *Mu-* Joan. 19-
Joan. 19- 26.

Tertium
Verbum
solicitu-
dinis.

lier, ecce Filius tuus. Non vocat matrem, ut nec aliàs solitus: tum, ne blando nomine magis eam percellat; tum, ne carni indulgere videretur, qui totus esset in Patris voluntate implendâ. *Ecce filius tuus*: Joannem ostendit. Is tibi pro filio erit, loco meî; tuîque curam geret: sed et tu pro filio eum habebis, ut et reliquos meos apostolos, confirmando ipsos maternâ providentiâ. Quid virgo Mater sensit, quando pro Jesu Joannem suppleri audîit? Proh, quàm dispar commutatio! Sed et verba illa: *Ecce filius tuus*, aliter accepta, repræsentant Matri ipsum Jesum, usque eò mutatum à suo decore. Ecce is, quem à Spiritu sancto concepisti, Virgo; ille Filius Altissimi, ille regnaturus super solium David, ille *speciosus formâ*; et talia multa. Commendavit, sub eodem verbo, nos omnes Christi fratres per gratiam, in tutelam, Matri suæ.

Joannes
B. Virgini
in filium
datur.

PUNCTUM III.

Joan. 19.
27.
B. Joannes
accipit
B. Virgi-
nem in
Mat. em.

Joanni autem dixit: *Ecce mater tua*: hanc ama, observa, juva ut matrem. Verba Christi sunt efficitia, perficiuntque quod dicunt: ac ita, Joannes spiritum filii erga beatam Mariam corde concepit, et exhibuit. O mihi dari petam, ut benè mihi sit! Potissimum Joanni commendavit Matrem, ut virginem virgini: et quia Joannes ad crucem usque adhæsît Christo, ita castimonia et imitatio patientis Christi, idoneos faciunt tali filiationi. *Et ex illâ horâ accepit eam discipulus in suâ*: lætus tali munere; tum

ibi.

quia à Magistro veniebat; tum quia servire tali Matri gloriosissimum ducebat.

MEDITATIO XLVIII.

De tenebris, et quarto Verbo: Eloi,
Eloi, etc.

PUNCTUM I.

A SEXTA horâ tenebræ factæ sunt super universam Matt. 27
terram, usque ad horam nonam. Factum id est à Deo, 45.
ad detestationem sceleris, quo justitiæ soli vitam im- Causæ
pii adimebant; atque ad significandum quantænam tenebra-
sint interiores cordis tenebræ improbæ gentis, et rum.
exteriores, quibus erat addicenda ob tantum nefas. Deinde, ut tanto prodigio clarificetur Christus, cujus mortem sol lugeret, luctuque terram operiret; et utique exterriti malevoli, cessarent intereâ à subsannando vexandoque Domino. Juvabit in hac sacratam noctem nos recipere, et silentio tenebrarum abdere ad orandum, ut aliàs Christus solebat nocte: et dum ultimùm cum morte luctatur, de vigilando, præcavendâque tentatione, hoc ipso magis monitos, neutiquàm, ut discipuli in horto dormire.

PUNCTUM II.

Circa horam nonam clamavit voce magnâ, dicens: Matt. 27.
Eli, Eli, lamma sabachthani; hoc est: *Deus meus*, 40.

Quartum
Verbum,
doloris.

Deus meus! ut quid dereliquisti me? Clamor et magna vox, sunt magni affectus signa. Desertus erat in pœnis, quæ diu protrahebantur: cum dolore immenso; siquidem reclinare caput nequibat, quin compungeretur magis à spinis, et corpus, è clavis pendens, laceraretur. Item desertus erat omni solatio in parte inferiore animæ, quod à Divinitate haurire aliqui poterat; sicut in horto ipso destitutus fuit, ut ab angelo fuerit confortandus. Tandem videbat se à discipulis desertum, et à gente suâ, et deserendum à plerisque mortalium, quibus incassum forent tot illæ, ac tantæ pœnæ. Sic deseri voluit, ut non deserat ego à misericordiâ divinâ; ac ut in desolatione discam esse constans, exemplo Magistri:

Triples
desertio.

Ps. 70. 9. *Cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.*

PUNCTUM III.

Verba illa quæ Christus magnâ voce dixit exstant in Psalmo 21, ubi passio Christi, et quæ tunc agebantur ad vivum expressa leguntur: quem psalmum totum potero cum attentione et morâ recitare, fructu pietatis non pœnitendo. Sed in iis ipsis verbis irrisus est Christus à ridiculè interpretantibus illud: *Eli*, *Eli*, *Deus meus*, *Deus meus*; quasi Eliam in auxilium idcirco vocaret, quòd seipsi salvare nequiret. Sic undique captatur occasio exagitandi te, *Deus meus*,

Matt. 27.
46.

MEDITATIO XLIX.

De quinto Christi Verbo: Sitio.

PUNCTUM I.

QUOD Christus verè magnum pertulerit sitim. Quintum Verbum, desiderii.
Nam à præcedente vespèrâ non biberat; et intereâ tot circum loca pertractus fuerat, cum impetu; et sanguine penè toto exhausto, aruerat *tanquam testa* Ps. 21. 16. *virtus ejus, et lingua ejus adhæserat faucibus*. In figuram hujus, *Samson*, interfectis inimicis, ad mortem *sitivit*: sed providit ei Deus de *mandibulâ asini*, quâ prostraverat *Philistæos*. Christo meo, non item. *Exod. 17.* Moyses percussit *petram virgâ*; et hæc aquas largissimas dedit. *Petra autem erat Christus*; qui in ligno crucis percussus, non aquam reddit, quâ refrigeretur ipse, sed sanguinem, quo nos lavemur, et potemur in vitam æternam. Discam tolerare sitim, et gulæ incommoda.

PUNCTUM II.

Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut con- Joan. 19.
summaretur Scriptura, dixit: Sitio: Triplex sitis 28.
Christi. 1. Obediendi Patri; et ita, ut sciens hoc *Sitia.*
deesse, ad implenda quæ Pater voluerat eum pati, *Obedien-*
ut aceto potaretur, ultrò moneat: *Sitio*. 2. Patiendi *Passionis.*
plura adhuc. Nec enim ad refrigerium quærendum

Salutis
anima-
rum.

aperuit sitim suam ; sed ut hanc etiam acerbiter sentiret : paratus ultrò plura pati , si Patri placisset. 3. Salvandi animas ; qui erat illius cibus et potus. Nota quòd non petit , sed indicat tantum necessitatem. Sic vir , præsertim religiosus , repræsentabit necessitates suas Deo , vel superiori ; indicasse satis habens , non flagitans. Siti etiam illa triplici debet ardere.

PUNCTUM III.

Spongiam aceto plenam , cum amarâ hyssopo , in arundine exhibent. Non fuit , qui refrigerium exhiberet ; sed magis qui affligeret sitientem : ut ego liberer ab illâ Epulonis siti æternâ , cui nec gutta datur. Ad hunc modum peccatores potant Christum : quando cor ei præbent inane , ut spongiam ; et à peccatis acerbum , et amarulentum , in hastili vanitatis et inconstantia : quæ res magis Christum contristat , quàm acetum et hyssopus. At ille , quantum aliam nobis potionem præbet : Sanguinem suum ?

Ps. 22. 5. *Et calix tuus inebrians , quàm præclarus est ! Optasset pia Mater Filium refrigerare ; at non licebat. Et intellexit illa sitim Filii esse præcipuè aliam , de qua supra : sed et illam , veniendi ad Patrem , et intrandi in gloriam suam.*

Luc. 24.
26

MEDITATIO L.

De sexto Verbo : Consummatum est.

PUNCTUM I.

AD tria Christus respexit ; ac in primis ad labores et pœnas quas ordinaverat Deus , ut per omnem vitam pateretur : et gratulans quòd explèssent omnes , dixit : *Consummatum est.* Nam et propterea dixerat : *Sitio* , ut ea etiam impleretur quæ restabat pœna ; sicut ait Scriptura : *Sciens quia omnia consummata sunt , ut impleretur Scriptura , dixit : Sitio.* Ergo , bone Jesu , impletum jam est illud desiderium , quosic avebas baptizari , ut angustia tibi essent , donec perficeretur. Et sicut spes quæ differtur , affligit animam ; ita lignum vitæ , desiderium veniens et impletum. O beatum , qui in fine vitæ id dicere poterit !

Sextum
Verbum ,
triplicis
consum-
mationis.
Joan. 19.
30.I.
Laborum.Prov. 13.
12.

PUNCTUM II.

Deinde respexit ad finem , ob quem missus fuerat ; nempe ut consummaretur prævaricatio , et finem acciperet peccatum , et deleteretur iniquitas , et adduceretur justitia sempiterna : quod per illius mortem completum est , attrito serpentis capite , destructâ morte , spoliato inferno , cælo reserato ; novâ lege conditâ , novis sacramentis et sacrificio novo ; vitæque perfectæ normâ traditâ , exemploque firmatâ. O con-

II.
Officii.
Dan. 9.

24.

summa in me id propter quod venisti : destrue penitus peccatum , perforce caritatem !

PUNCTUM III.

III. Tandem respexit ad prophetias et figuras veteris Testamenti , quæ erant de Christo , quæ adveniente veritate cessarunt : de quibus dixit : *Non veni solvere (legem) sed adimplere* : Et : *Iota unum... non præteribit a lege donec omnia fiant*. Facta sunt et consummata.

Veniet idem in fine mundi , diciturque : *Consummatum est* ; transit gloria mundi , expiravit tempus benè merendi , agendique pœnitentiam ; desuit regnum diaboli , completus est numerus electorum.

Idem unicuique dicitur in morte : quia quoad singulos tunc omnia finem accipiunt. O dicere tunc valeam : *Bonum certamen certavi , cursum consummavi , fidem servavi !* ut liceat etiam dicere quod sequitur :

Reposita est mihi corona justitiæ.

MEDITATIO LI.

De septimo Verbo. Commendat et emittit spiritum.

PUNCTUM I.

Septimum Verbum summæ pietatis. COMMENDAT spiritum , clamans voce magnâ. Ideo voce magnâ , ut testaretur sibi vim esse ad producendam vitam , sed animam spontè reddere ; sicut dixerat :

dixerat : *Nemo tollit (animam meam) à me , sed ego pono eam à meipso*. Deinde , ut exprimeret naturalem sensum animæ , in separatione à corpore. Denique , in signum triumphi de diabolo , peccato , et morte : sicut Gedeon , contractis lagenis , clamorem edidit victoriæ de Madianitis. Fuit autem ea vox miraculosa in corpore exsanguis , viribus planè exhaustis ; et signum illustre divinitatis. Gratias agam pro illâ emissionem Spiritûs voluntariâ : petam confortari in conjunctione animæ meæ per mortem : gratulabor de victoriâ per mortem reportatâ.

PUNCTUM II:

Verba clamoris , *Pater ! in manus tuas commendo spiritum meum* , sunt ex Psalmo 30.

Patrem appellat , in fiduciæ et affectûs filialis signum ; qualis in morte nobis necessarius est. Et est idem ac petere , ut adsit nobis ut Pater , atque ad hæreditatem æternam inducat.

Commendat *in manus* , quæ plasmaverunt ipsum ; in quibus sunt *sortes* nostræ , et vera securitas : nam quis est qui nos de manu ejus possit eruere ? At ego meum etiam in *manus tuas commendo spiritum* , bone Jesu ! qui expansas habes in amplexum , quo soleris ad te confugientes : et *non rapiet eos quisquam de manu tuâ*.

Non honorem aut corpus suum commendat , sed *spiritum* ; cui cum benè est , per omnia benè est.

DEPONT. Compend. II.

I

Dum suum commendat, simul nostrum, quem pro suo habet; nam: *Qui adheret Domino, unus spiritus est cum illo. Deponit in manus Patris, post triduum corpori redditurum. Discam mori.*

PUNCTUM III.

(*Et hæc dicens,) inclinato capite, tradidit spiritum.* Inclinat: Primò, in signum obedientiæ, quam perficiebat moriendo. 2. Humilitatis, et paupertatis. 3. Peccatorum nostrorum, prægravantium ipsum usque ad mortem, quasi oppressus pondere. 4. Designans Limbum, quò spiritus pergebat.

Tradidit autem spiritum ita sponte suâ, et non coactus, ut tamen cruciatus sufficerent ad naturalem mortem. *Perfecit gigas viam suam: à summo cælo egressio ejus, et occursum ejus usque ad summum ejus; ab Oriente ad Occidentem. In pace, in idipsum dormiit et requievit.* Quid Mater sensit, quæ cum illo mori desiderasset, et pro illo? Siquidem ad compassionem adstabat præsens. Adsit et mihi morienti, ad defensionem, ne tunc dicat inimicus meus: *Prævalui adversus eum.*

(Luc. 23.)
Joan. 19.
30.

Quomo-
do tradi-
dit spiri-
tum.

Ps. 18. 6
et 7.

Ps. 4. 9.

B. Virg.
dolor.

Ps. 12. 5.

MEDITATIO LII.

De prodigiis in Christi morte factis.

EDITA sunt ad clarificandum Christum, ad sceleris detestationem, ad effectus indicandos ex morte Christi preventuros.

PUNCTUM I.

Velum templi scissum est in duas partes, à summo usque deorsum. 1. Deo ita ordinante, ad denotandum enorme facinus, quo crucifixus et occisus fuit Christus. O Deus! scinde cor meum, ut sentiat tantæ rei indignitatem. 2. Quia per mortem Christi patebant arcana mysteria regni Dei, discussis umbris et figuris; viaque ad Cælum aperiebatur, lexque nova veteri succedebat. O accipiam ego lumen, ad illa intelligenda, et ad videndum juxta illa!

PUNCTUM II.

Et terra mota est, et petrae scissæ sunt, et monumenta aperta sunt. Ad duritiem illius populi detestandam, quæ major esset, quàm petrarum; et ad redarguendum me, qui non scindor, aut emollior à Christi passione, cum videam illum in cruce tremiscentem; et, qui verè est petra, divisum per separationem Spiritûs à Corpore; et denique apertum, et hiantem vulneribus.

Matt. 27.
51.
Veli scis-
sio quid
notet.

Matt. 27.
52.
Terræ
commo-
tio, et scis-
sio, etc.

II. Significatur fore , ut per Christi mortem terrena corda concutiantur , et quasi sepulcra mortuorum pateant ad sinceram culparum confessionem , sicque resurgant ad vitam gratiæ.

PUNCTUM III.

Matt. 27. 54. Centurio , et qui cum eo erant custodientes Jesum , viso terræ motu et his quæ fiebant , timuerunt valdè , dicentes : Verè Filius Dei erat iste ; et : Verè hic homo justus erat. Et de turbâ , percutientes pectora sua revertebantur.

Luc. 23. 47. x. 48.

En effectus prodigiorum , necnon orationis Christi , qui pro illis oraverat in cruce. Percutiam ego pectus , qui Christo causa extiti mortis , meis peccatis.

MEDITATIO LIII.

De Lateris apertione.

PUNCTUM I.

Joan. 19. 31. Judæi... ut non remaneret in cruce corpora sabbato , rogaverunt... ut frangerentur eorum crura : non tam volo religionis , quàm quod vellent Christum citò extinctum , novoque tormento affectum , sublatumque ex oculis plebis , quam videbant compunctam , visis prodigiis. Scilicet pharisæi et sacerdotes inde indurabantur , unde simplices compungebantur. O absit à me tam perversa obstinatio !

Jubebat quidem lex ut cadaver suspensi eadem die sepeliretur : quia *maledictus omnis à Deo , qui pendet in ligno* ; et ne contaminaret terram. Atque hoc est , quod sanctus Paulus ait , Christum factum *pro nobis maledictum*. Mira dignatio ! ut in ipso nos benediceremur.

Latronum crura fregerunt , Christi autem minime , quòd invenissent eum mortuum ; sed præcipuè , quia prædictum fuerat : *Os non comminuetis ex eo* : quod ad literam de Agno paschali , sed tanquam figurâ Christi , mandatum fuerat. Videlicet caritas , fortitudo , patientia Christi , frangi nequiverunt in passione. Ita etiam servos suos Deus ex omnibus tribulationibus suis liberat ; et *custodit omnia ossa eorum* ; unum ex eis non conteretur. Contingat id mihi !

Sed et divinitas per ossa significata est ; quæ non est passa.

PUNCTUM II.

Ad Jesum cùm venissent , ut viderunt eum mortuum... unus militum lanceâ latus ejus aperuit ; vel insultandi gratiâ , vel explorandi , an esset mortuus. Non sensit dolorem exanime corpus ; at sensit Mater illius , in hoc *adimplens* id quod deerat *passionum Christi*. Sentiam et ego.

Voluit ipse Christus ita suum cor transfigi , in remissionem peccatorum ; quia ex corde exeunt , quæ coinquant hominem : ex Christi autem corde vita procedit. Tale sit cor meum.

III. Deinde ad testandam caritatem, quâ passus fuerat tanta, cor ipsum quasi effudit: *Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum.* Primò, vulnerasti amore, quia te summè dilexi; secundò, vulnerasti lanceâ, unde pateret tibi cor meum, amor meus. Tu vicissim vulnera cor meum, Deus! caritate, ut dignè amem te; et introduc me in cor tuum, tanquam in clibanum caritatis, ubi totus ignescam.

Psal. 103. 18. Hæc vulnera sunt *petra*, quæ est *refugium herinacis*; hoc est, peccatoribus, qui peccatis horrent tanquam spinis. Sunt justis requies, et quasi nidus: *Quis dabit mihi pennas sicuti columba, et volabo, et*

Ps. 54. 7. *requiescam? Elongavi fugiens et mansi in solitudine. Surge, propera, amica mea, et veni in foraminibus petrae, in cavernâ maceriae.* Figam mihi tria tabernacula; unum in pedibus, considerans gressus tuos, ut sciam quâ mihi tendendum sit ad vitam sempiternam; alterum in manibus, considerans opera tua propter me; tertium in latere, ibi æstimans caritatem tuam.

Cant. 2. 13 et 14. Sed ubi alæ columbæ, ut istuc volare queam? Eæ sunt cogitationes sanctæ, et affectus puri. Gemitus autem columbæ, sunt dolor offensarum, et suspiria ad Deum.

Ostium Arcæ Noë, figura huius vulneris. *Joan. 10. 9.* Vulnus lateris est ostium in latere Arcæ à Noë positum, quo ingrederentur animantes diluvium evasuræ. Est ostium, quò oves *ingrediuntur et egrediuntur, et pascua inveniunt.* Vulnera hæc, sunt lapides

quinque de torrente, quibus superbus Goliath prosternitur.

PUNCTUM III.

Et continuo exivit sanguis et aqua. 1. Ad significandam vim Christi mortis, per quam aquâ ablumur à peccatis, sanguinis ejus virtute; nec non extinguitur in nobis ardor pravarum cupiditatum. Et ut in deserto, percussâ petrâ, fluxerunt aquæ largissimæ, quibus refocillati sunt filii Israel; ita hîc. Undè impletur illud: *Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.* 2. Ad significanda sacramenta vim habentia ex Christi sanguine. Aquâ enim regeneramur in novam creaturam: et in Eucharistiâ, aqua vino miscetur. 3. Significatur, quòd sicut ex Adami latere dormientis, formata est Eva; ita Ecclesia, ex Christo per mortem consopito.

Facta sunt hæc, ut Scriptura impleretur... Videbunt, in quem transfixerunt. Videbunt peccatores, qui ipsi causa extiterunt. Utinam videant ad compunctionem, ne serò videant ad confusionem! Absit à me, Domine Jesu!

MEDITATIO LIV.

Depositio Christi de cruce. Matth. 27. 56.

PUNCTUM I.

PROVIDEN-
tia Dei
erga suos.

CONSIDERANDA et admiranda providentia Dei erga suos. Nam, cum Mater cum aliis sollicita esset de acquirendo corpore ad sepulturam, ac ne indigere, mortuus etiam, à militibus tractaretur, providit in tempore de viro divite, et nobili, Joseph, qui auctoritate valeret; necnon bono et justo, qui et ipse expectabat regnum Dei, uti decebat sanctitatem illius funeris; quique erat *discipulus* Jesu: *occultus autem propter metum Judæorum.* Cui addidit animos ad introeundum *audacter ad Pilatum, et petendum corpus Jesu.*

Joan. 19.
38.
Marc. 15.
43.

Christus
obediens
post mor-
tem,

Itaque Deus solatus est afflictos, et consuluit gloriæ Christi tunc statim à morte. Disposuit autem, ut sicut ex obedientiâ Patris Christus ascenderat crucem, ita non nisi ex obedientiâ magistratûs, juxta legem, deponeretur de cruce.

PUNCTUM II.

Societatis
utilitas.

Josepho ab Arimathiâ adjunxit se socium alter discipulus item occultus, Nicodemus, vir etiam nobilis et justus: ut sic alter alterum animaret. *Joseph mercatus est sindonem novam, ad involvendum cor-*

Marc. 15.
46.

pus; quia non decebat ut hæc usui antè fuisset. Nicodemus verò contulit *mixturam myrrhæ et aloes, Joan. 19: quasi libras centum, ad unguendum.* Qui se addidit Christo, ostendat id operibus. Ea autem sint pura, cum mortificationis studio, et devotionis; quæ sunt aromata.

PUNCTUM III.

Deponitur è cruce manibus illorum duorum; et *Depositio in demendis clavis ipsi sacrum corpus sustentant, de-^{piâ.} piatione ac reverentiâ maximâ, nec sine lacrymis. Depositum excipit Mater, et impletur illud: Fas-^{Cant. 1: cicularis myrrhæ dilectus meus mihi; inter ubera mea^{12.} commorabitur.} Quantùm illic dolorum! Quid dictum, factumque circa sacrosanctum spoliùm, tum à Matre, tum ab aliis mulieribus, et Joanne, æstimetur ex amore.*

MEDITATIO LV.

De Christi sepulturâ.

PUNCTUM I.

UBI satisfactum est amori, sacrum corpus ungitur per totum, et mundâ sindone involvitur; caput, sudario. Coronam spineam et clavos, cara pignora, Mater sibi servat. Unctio significat, Christum, per omnem vitam, multâ mortificatione et laboribus fuisse exercitum; ut corpus suum mysticum à corruptione

Unctio
corporis
Christi
quid no-
tet.

² *Cor.* 2. ^{19.} servaret : in quo imitandus nobis est : ut *mortificationem Jesu in corpore nostro circumferamus , ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris.* Habuit Christus in suâ sepulturâ omnia aliena , sepulcrum et alia ; in hoc etiam paupertatis præferens exemplum.

PUNCTUM II.

^{Funeris} Effertur ad sepulcrum , prosequente Matre : cum ^{divulsi} piis mulieribus ; sicut Vidua apud Nâin civitatem , ^{portatio.} quam solatus est Dominus , resuscitato filio. Sed ^{Comitatus.} oportebat Mariæ filium manere *in corde terræ tribus diebus ac noctibus.* Comitabantur funus etiam *angeli pacis , amarè flentes ;* ut hinc etiam sepulcrum ejus redderetur gloriosum.

Ioa. 33. 7.

PUNCTUM III.

^{Joan.} 19. ^{41.} Quale fuerit sepulcrum. 1. *In horto :* ut sicut primus Adam in horto peccavit , et mortem incurrit ; ^{Sepulcri} ita secundus , qui morte suâ sustulit peccatum , ^{qualitates.} in horto mortuus locaretur. 2. *Fuit novum ,* quia *novus Adam ;* et sicut veniens , elegit uterum virginalem , ^{Ibid.} ita decedens , simile sepulcrum. 3. *Excisum erat de* ^{Marc.} 15. ^{46.} *petrâ ;* quia sepeliebatur in illo vera petra , multis ictibus dolata. 4. *Inferitur in specum splendor gloriæ ,* ut nos à tenebris eruamur.

^{Præparatio} Applica ad sacram communionem. Nam illius ^{ad sacram} consecratio exhibet Christum passum , et pro nobis ^{munio-} mortuum. Sindone specierum involvitur. ^{reum.} Conditur

in nobis : qui ideò esse debemus instar horti amœni et sepulcri novi , à fœtoribus immunis , et excisi in petrâ per tolerantiam mortificationum , et laborum ; et juxta montem Calvariæ positi , per assiduam crucifixi memoriam. Tunc ad nos Christus libenter veniet per sacram communionem. Apponitur autem lapis *ad ostium monumenti ,* per custodiam diligentem cordis et sensuum. ^{Ibid.}

MEDITATIO LVI.

Solitudo beatæ Virginis post sepulturam.

PUNCTUM I.

RECEdit à sepulcro , comitantibus Josepho et ^{B. Virgo} Nicodemo : atque ex itinere revisens crucem , ^{crucem} supplex eam adorat ; ut eam in quâ peracta fuisset ^{adorat.} redemptio , olim in suo utero inchoata ; et quæ suis brachiis excepisset Christum jam virum , quem infantem ipsa gestaverat. Cavet autem ne vestigia cruoris sparsi , ipsa aut alii calcarent. Reversa domum , gratias egit viris illis , simile quid precata : ^{Bene-} ² ^{Reg.} ^{2.} ^{5.} *dicti vos à Domino , qui fecistis misericordiam hanc cum Domino vestro , et sepelitis eum.*

PUNCTUM II.

Transegit eam noctem , partim sola inter Limbum et sepulcrum Filii discurrens ; partim cum Joanne ,

et aliis, commemorans acta ejus diei; à Joanne au-
Thren. 1. diens quæ super cœnam acta dictaque fuissent. *Plorans*
1 et 2. *ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis*
ejus: non est qui consoletur eam, ex omnibus curis
ejus. Age, solatium cape: nam granum hoc terræ
conditum reddet fructum uberrimum.

Inspiravit Christus apostolis suis, ut convenirent
 ubi erat Mater. Ante alios Petrus: qui humi pro-
 cidens deslevit culpam, et veniam petiit suæ nega-
 tionis: tum alii. Collegit illos, ut gallina pullos suos,
 quando ad conspectum milvi fugiunt. Confirmavit in
B. Virgo fide resurrectionis: quia post passionem quam præ-
corrobo- dixerat, credendum pariter erat fore, ut resurgeret
rat apos- juxta promissum suum. Indoluerunt omnes, cum ad-
tolos in verterent deesse ex ipsis unum qui Magistrum pro-
fide. diderat.

PUNCTUM III.

Magdalena, et aliæ sedentes contra sepulcrum,
 diligenter observaverunt quomodo poneretur cor-
 pus; cogitantes, transacto sabbato, venire ad un-
 gendum. Quare iverunt, ut adhuc eo die emerent
 aromata; non contentæ centum libris, quæ fuerant
 insumptæ. Imperfectio quidem fidei; sed pia affec-
 tio. Ita oportet, receptâ sacrâ communione, cum
 quiete expendere, quomodo ad nos Christus veniat:
 tum ad paranda unguenta excurrere; seu ad opera
 boni odoris se accingere, pro utilitate corporis
 Christi mystici, et gloriâ Dei.

Magdale-
na et so-
ciarum
devotio.

MEDITATIO LVII.

De custodiâ Sepulcri.

PUNCTUM I.

SACERDOTES et pharisæi ipso sabbato manè con-
 venerunt apud Pilatum, petentes ut juberet custo-
 diri sepulcrum: *Quia seductor ille dixit adhuc vivens;*
Post triduum resurgam. Concitati odio et invidiâ, non
 curant sabbati observantiam. *Seductorem* vocant, ve-
 ritatis doctorem. Vanè timent ne à discipulis corpus
 auferatur, fingantque resurrexisse illum. Frustrâ co-
 nantur obfuscare gloriam Christi, quam magis sic
 illustrârunt.

Inimi-
corum
Christi fe-
ritas
Matt. 27.
63.

PUNCTUM II.

Illi ergo *munierunt sepulcrum, signantes lapidem,*
cum custodibus. Nec illis crediderunt; ideòque si-
 gillum apposuerunt suum: adeò anxii erant. Signabo
 ego cor, postquàm Christum in Eucharistiâ acce-
 pero, ne evanescat devotio.

s. 66.

PUNCTUM III.

Mansit corpus in sepulcro tribus diebus et noc-
 tibus, sumptâ parte pro toto. Fuère duæ noctes in-
 tegræ et una dies. Per illas significata est mors du-
 plex, animæ et corporis, à quibus nos Christus suâ

Corpus
Christi
mansit in
sepulcro
duabus

noctibus
et die uno.

morte liberavit : per diem autem , vita gratiæ , quam nobis acquisivit. Non fuit corruptum corpus , juxta vaticinium : *Non dabis sanctum tuum videre corruptionem* : quia si corruptum fuisset , utiquè et à personâ Verbi destitutum. Nihil autem reliquit , quod semel assumpsit. Utinam à corruptione peccati ego præserver , ne à Deo unquam deserar ! Amen.

PARS QUINTA MEDITATIONUM.

De resurrectione Christi , et consequentibus mysteriis.

INTRODUCTIO

QUINTÆ PARTIS.

De scopo Viæ unitivæ.

MEDITATIONES viæ unitivæ finem seu scopum habent *unionem* cum Deo ; de quâ S. Apostolus : *Qui adhæret Domino , unus spiritus est cum eo.* Et ^{17.} *1 Cor. 6.* quamvis hæc propriè perfectorum sit , tamen ad eam etiam incipientes ac tirones suo modo aspirare debent. Quod uti facilius intelligatur , sciendum est *unionem* tribus præcipuè modis fieri : 1. Intellectu ; 2. voluntate ; 3. vitâ ac moribus ipsis. Intellectu fit , cum Deum intra nos ipsos portamus ; memoriâ nostrâ quasi hospitio illum excipiendo , eumque cognitione plenâ atque integrâ percipiendo : ut paulatim intellectus noster fiat viva quædam imago atque exemplar vivum ipsius Dei , in quem *revelatâ facie...* ^{18.} *2 Cor. 3.*